

دایه دایه، باوکم مزگوتی لگه خه هینایه... شه ما باروانی

ژیانی فقهیاتیم پییاتی ل چیرک و ب سهرهاتی خهش و ناخهش،
دنیا یکی سیر گیانه، هرگیز ب خهیا یشم داندهات، ته ژک
دادت من تووشی ئو گهانه فیکریه دیم و لکه سکی ئیسلامی و
بابایکی فنده مانتالیست و و، دهگه م ب که سکی سیکه لار و
لیبره!

هه بته سه بارته ب چوونم ب خوهندی ئیسلامی و فقهیات و حوچه،
ئه و ب فقهات و حهزه کی خه بوو، که س له ما ومان، نه فشاری
چوون و نه یش پشتیوان و هاندرم نه بوو له و چوونم ب خوهندی
ئایینی و مان و له حوچه، خانه واده کی من موسو مانی ته قلیدی
بوون، نوته و ته و زهره ی ته واته کانی ئایینیان ب حه
دهگه یانه، و له هرگیز ئیسلامی نه بوون و دینداریان ب و شه و
ته عریب و مدهله تووند و نامیه نه گرتبوو، که سهله فیزم و ئیسلامی
سیاسی له کوردستان ده یانه و ته ده رخواردی خه کی بدنه.

جاکاته که به یارم دا بیم به فقه و به م حوچه،
دایکم به حمته بهته، به شه خه به رده وام پی دهگوتم: کوکه کم،
موعیزیه کاریه له کفر درووست بهته!
منیش به په که نه و ده مگه ووت: ئه نه بیستوو که په شینان
گوتوو یانه: له په لویان ده بیت و له و لویانیش ده بیت به لو؟ ئیجا
زیاتر په ده که نین و دووباره به دایکم دهگوت: دایه ده زانی له نوح
په یامبه ره و، تائه ستا من په کم که سم، له نه و تیره و هه موو
بنه ما که مان به م فقهیات و له داهاتوو ده بیم به م.

جا به هه ئه و هه رهزه کار بووم و عاتیفه ی دینی به سه رم دا زا بوو
و گویم له وتاری که م و اعیز و داعی و مه لای سه ر به ئا است و
ته ورمی ئیسلامی سیاسی دهگرت، زه که و تبووم ته ره کاریگه ری هزی
ئیسلامی سیاسی و ئایدیه له جیا که یان و ئه و حه ز و خولیا یه م لا دروست
بوو، منیش ته ژک بهته و، بیم به مه و به م سه ر مینه ره و
بانگه وازی به ئیسلام بکم.

هر له و سه نگه یه و من به ئیشق و تاسه و حه زه کی زه ره و

هــبوون، كـمنيان بينى لـگـگـ باوكيانا، يـكـسـر ايانكرد بـ
ژوورـوـو پـ بـدـنگ هاواريان كرد:
دایـ دایـ، باوكم مزگـوتى لـگـگـ خـى هینایـ. كـوـم بیست دامـ
قاقای پـكـنـن، جا من دیشداشـیـكى سپی عـرـبانیشم لـ بـردابوو.
گووتم هـرباش بوو نـتانگووت: دایـ، دایـ، باوكم سـلاجـى لـگـلـ خـى
هینایـ.